

پادشایهك هه‌بوو له سهردهمی پیش ئیوه، و جادووگه‌ریکی هه‌بوو

له سو‌هه‌یه‌وه -ره‌زای خ‌وای لی‌ئیت- که پی‌غه‌مبه‌ری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده‌فه‌رمو‌یت: «پادشایهك هه‌بوو له سهردهمی پیش ئیوه، و جادووگه‌ریکی هه‌بوو کاتی‌ک جادووگه‌ره‌که پیر بوو به پادشای ووت: من چومه‌ته ته‌مه‌نه‌وه و منالی‌کم بو بنیره با فی‌ری جادووی بکه‌م، ئه‌ویش مندالی‌کی بو نارد تا فی‌ری بکات، تازه پی‌گه‌یش‌تووه‌که له‌و پ‌ر‌نگایه‌ی که هاتو‌چ‌وی پیدا ده‌کرد؛ خواناسی‌کی گو‌شه‌گیر به‌دی کردبوو وله لای داده‌نیش‌ت، و گو‌پی له قسه‌کانی پ‌را‌ده‌گرت و پی‌ی خو‌ش بوو، جا کاتی‌ک ده‌چوو بو لای جادووگه‌ره‌که به لای خواناسه‌که‌دا ده‌ر‌و‌یش‌ت وله لای داده‌نیش‌ت، و به‌ه‌وی دوا‌که‌وتیه‌وه جادووگه‌ره‌که لی‌ی ده‌دا، و منداله‌که سکا‌لای برده لای خواناسه‌که، ئه‌ویش ووتی: ئه‌گه‌ر له جادووگه‌ره‌که تر‌سای بل‌ئ: له ماله‌وه دوا‌یان خستم، کاتی‌کیش له ماله‌وه تر‌سایت بل‌ئ جادووگه‌ره‌که دوا‌ی خستم، له کاتی‌ک‌دا ئه‌و له‌سه‌ر ئه‌م حاله‌ به‌رده‌وام بوو و رو‌ژ‌ت‌کیان هات و بی‌نی نازه‌لی‌کی گه‌وره‌ری له خه‌ل‌کی گرتووه، ووتی: ئه‌مه‌رو ده‌زانم، ئایا جادووگه‌ره‌که باش‌تره‌ یان خواناسه‌که؟ به‌ردی‌کی هه‌ل‌گرت و ووتی: خ‌وایه ئه‌گه‌ر کرده‌وه‌ی خواناسه‌که‌ت له‌لا خو‌شه‌ویست‌تره‌ له‌ کرده‌وه‌کانی جادووگه‌ره‌که؛ ئه‌م نازه‌له‌ بکو‌ژه تا خه‌ل‌کی ده‌ربازیان بی‌ت، و به‌رده‌که‌ی تی‌گرت و نازه‌له‌که‌ی کو‌شت و خه‌ل‌که‌که ده‌ربازیان بوو، و پاشان هات بو‌لای خواناسه‌که و ئه‌مه‌ی بو با‌س‌کرد، کابرای خواناسیش پی‌ی ووت: ئه‌ی کوری خو‌م، ئه‌مه‌رو تو له من باش‌تری، کارت گه‌یش‌ت‌وته ئه‌و پ‌را‌ده‌یه‌ی که من ده‌بی‌نم، و دل‌نیا‌به‌ تو‌وشی تا‌قی‌کرد‌نه‌وه ده‌بی‌ت، جا ئه‌گه‌ر تو‌وشی تا‌قی‌کرد‌نه‌وه بو‌ویت، هه‌وال له‌سه‌ر من نه‌ده‌یت، و به‌هه‌مان شی‌وه تازه پی‌ گه‌یش‌تووه‌که گه‌یش‌ته ئاس‌تیک کو‌پ‌ری زگما‌گ و به‌له‌کی چا‌ک ده‌کرده‌وه، و ده‌رد و نه‌خ‌وشی‌یه‌کانی دی‌که‌یشی چاره‌سه‌ر ده‌کرد، و ها‌وک‌و‌ری‌کی پاشا کو‌پ‌ر بی‌و و هه‌والی تازه پی‌گه‌یش‌تووه‌که‌ی بی‌ست، و به‌خه‌لات زوره‌وه هات بو لای، ووتی: هه‌موو ئه‌م دیاربه بو تو ئه‌گه‌ر چا‌کم بکه‌یته‌وه. ئه‌ویش ووتی: من که‌س چا‌ک ناکه‌مه‌وه، به‌ل‌کو هه‌ر ته‌نها خودای گه‌وره خه‌ل‌کی چا‌ک ده‌کاته‌وه، ئه‌گه‌ر تو‌یش با‌وه‌ر به‌ خودا به‌ئیت، داوات بو ده‌که‌م خودای گه‌وره چا‌کت بکاته‌وه، ئه‌ویش با‌وه‌ری به‌ خودا ه‌ینا و خودای گه‌وره شی‌فا‌یدا، و پاشان کابرا چ‌وو بو لای پادشا وله لای دانیش‌ت هه‌روه‌ک چ‌ون له‌پیش‌دا داده‌نیش‌ت، پادشا پی‌ی ووت: کئ چا‌وی پیدایه‌ته‌وه؟ ووتی: په‌روه‌ردگارم، (پادشا) ووتی: بو په‌روه‌ردگار‌کی ت‌رت هه‌یه جگه له من؟ ووتی: په‌روه‌ردگاری من و تو‌یش هه‌ر الله یه، ئه‌ویش گرتی و ده‌ستی کرد به ئه‌شکه‌نجه دانی تا‌وه‌کو خه‌به‌ری له منداله‌که‌دا، ئینجا منداله‌که‌بان ه‌ینا، پادشا پی‌ی ووت: کوره‌ بچ‌ک‌وله‌ی خو‌م، له جادووگه‌ری‌یدا گه‌یش‌تو‌ویته ئاس‌تیک که کو‌پ‌ر و به‌له‌کی چا‌ک ده‌که‌یته‌وه، و ئه‌وه و ئه‌وه ده‌که‌یت، و کوره‌ منداله‌که‌ ووتی: من که‌س چا‌ک ناکه‌مه‌وه، ته‌نها هه‌ر خودای گه‌وره خه‌ل‌کی چا‌ک ده‌کاته‌وه، و ئه‌ویشی گرتی و ده‌ستی کرد به ئه‌شکه‌نجه‌دانی، تا منداله‌که‌هه‌والی دا سه‌باره‌ت به‌ کابرای خواناس، و خواناسه‌که‌یش ه‌ینرا و پی‌ی ووت‌را: له دینه‌که‌ت پاشگه‌ز به‌ره‌وه، ئه‌ویش پ‌را‌زی نه‌بوو، و پادشا بانگی کرد و منشار ه‌ینرا و سه‌ری کرا به‌دوو که‌رته‌وه، پاشان ها‌و کوره‌که‌ی پادشا ه‌ینرا، و پی‌ی ووت‌را: له دینه‌که‌ت پاشگه‌ز به‌ره‌وه ئه‌ویش پ‌را‌زی نه‌بوو، و به‌منشار سه‌ری کرا به‌دوو که‌رته‌وه، و ئینجا منداله‌که‌بان ه‌ینا و پی‌ی ووت‌را له دینه‌که‌ت پاشگه‌ز به‌ره‌وه، ئه‌ویش پ‌را‌زی نه‌بوو، و پاشان دای به‌ده‌ست کۆمه‌لی‌ک له پیا‌وه‌کانی و ووتی: بی‌هن بو سه‌ر ئه‌و شاخه‌ و سه‌ری بخه‌ن به‌سه‌ری‌دا، که گه‌یش‌تنه‌ لو‌تکه‌که‌ی شاخه‌که، ئه‌گه‌ر له دینه‌که‌ی پاشگه‌ز بو‌ویه‌وه باشه، ئه‌گه‌ر نا فر‌پیدنه‌ خواره‌وه، ئه‌وانیش بر‌دیان و به‌ شاخه‌که‌دا سه‌ریان خست، و منداله‌که‌ ووتی: خ‌وایه چ‌ون ده‌ته‌ویت ئه‌مانه‌م له کۆلبکه‌ره‌وه، و شاخه‌که‌ که‌وته له‌رزین و ئه‌وان که‌وته خواره‌وه، و ئه‌ویش هاته‌وه بو لای پادشا، و پادشا پی‌ی ووت: ها‌وه‌له‌کانت چیان کرد؟ ووتی: خودا له کۆلمی کردنه‌وه، و ئه‌ویش دایه‌وه ده‌ست چ‌ند که‌سی‌کی دی‌که له پیا‌وه‌کانی و ووتی: بی‌هن له به‌له‌می‌ک‌دا هه‌لی‌گرن تا ده‌گه‌نه نا‌وه‌پ‌را‌ستی ده‌ریاک، و ئه‌گه‌ر له دینه‌که‌ی پاشگه‌ز بو‌ویه‌وه باشه ئه‌گه‌ر نا فر‌پیدنه‌ ناوی، و ئه‌وانیش بر‌دیان، و منداله‌که‌ ووتی: خودایه‌ چ‌ون ده‌ته‌ویت ئه‌مانه‌م له کۆلبکه‌ره‌وه، و به‌له‌مه‌که

هه لگه پرايهوه وهه موو نوقم بوون، وئو ویش پاش ئه وهی ده ربازی بوو هاته وه بو لای پادشا، و پادشا پئی ووت: هاوه له کانت چیان لیتهات؟ ووتی: خودا له کۆلمی کردنه وه، وئینجا به پادشای ووت: تۆ ناتوانیت من بکوزیت، هه تا چیت پئده لیم ئه وه ده کهیت، ووتی: ئه وه چیه؟ ووتی: خه لکی هه موو له به ک گۆره پاندا کۆ بکه ره وه ویم به سته به دار بکه وه، و پاشان تیر بک ده به یته، و تیره که به خه ره ناو که وانه که وه و پاشان بلتی: به ناوی خودای پهروه ردگاری منداله که و دوای ئه وه تیره که م تییگره، ئه گه ر تۆ ئه مه ت کرد، ئیتر ده مکوزیت، وئو ویش هه موو خه لکی له به ک شویندا کۆ کرده وه و له سه ر لقی دار خورمایه ک منداله که ی به سته وه، و پاشان تیر بکی له هه لگرت، و خسته ی ناو که وانه که وه، ووتی: به ناوی خودا، پهروه ردگاری منداله که، و تیره که ی تییگره، و بهر لایه کی سه ری که وت، و منداله که مرد، و پاشان خه لکی هه موو ووتیان: باوه رمان هینا به پهروه ردگاری منداله که، باوه رمان هینا به پهروه ردگاری منداله که، و پیاویک هات بو لای پادشا و پئی ووت: ئایا ده زانیت ئه وه ی لپی ده ترسایت سویند به خودا ئه مپرو روویدا، خه لکی تازه باوه ریان هینا، ئه ویش فه رمانی ده رکرد به چال هه لکردن له سه ر کوچه و کۆلانه کان و ناگریان تیدا کرایه وه و پادشا که ووتی: هه رکه سیک له دینه که ی پاشگه ز نه بو یه وه بیسو تین، یان پئی بووتریت: خۆتی تی فرییده، ئه وانیش وایان کرد، هه تا وه کو ته نانه ت ژنی که هات مندالیکی خۆی پئی بوو، سه لی کرد و ترسا له وه ی خۆی تی فریدا، و منداله که ی پئی «ووت: دایه ئارام بگره، چونکه به راستی تۆ له سه ر هه قیت

[[سه حیح - راست]] [[مسلم (ریوایه تی کردوه)]]

پیغه مبه ر - صلی الله علیه وسلم - پیمان پرا ده که به نیت که له ئومه تانی پئیش ئیمه پادشایه ک هه بوو، و جادوو گه ر بکی هه بوو، کاتی که جادوو گه ره که پیر بوو به پادشای ووت: من چومه ته ته مه نه وه و گه نجیکم بو بنیره با فیری جادووی بکه م، پادشا که گه نجیکی بو نارد تا فیری سیحری بکات، وله پریگای گه نجه که دا که هاتوچۆی پیدا ده کرد؛ خواناسیکی گۆشه گیر هه بوو و گه نجه که جار بکیان له لای دانیشته، و گوپی له قسه کانی پراگرت و پئی خۆش بوو، جا کاتی که ده چوو بو لای جادوو گه ره که به لای خواناسه که دا ده رویشته وله لای داده نیشته، بو یه جادوو گه ره که لئیده دا به هۆی دو اکه و تینه وه، و گه نجه که سه کالی ئه مه ی لای خواناسه که کرد، وئو ویش ووتی: ئه گه ر له جادوو گه ره که ترسای بلتی: له ماله وه دوایان خستم، کاتی که ییش له ماله وه ترسایت بلتی جادوو گه ره که دوای خستم، له کاتی که دا ئه وه له سه ر ئه م حاله به رده وام بوو؛ روژ بکیان بینی ئازه لئیکی گه و ره پئی هاتوچۆی له خه لکی گرتووه، ووتی: ده بی ئه مپرو بزانه، ئایا جادوو گه ره که با شتره یان خواناسه که؟ به رد بکی هه لگرت، ووتی: خوا یه ئه گه ر کرده وه ی خواناسه که ت له لا خۆشه و یستتره له کرده وه کانی جادوو گه ره که؛ ئه م ئازه له بکوژه تا خه لکی ده ربازیان بیت، و به رده که ی تییگره و ئازه له که ی کوشت و خه لکه که ده ربازیان بوو، و پاشان هات بو لای خواناسه که وئه مه ی بو باسکرد، و کابرای خواناس پئی ووت: ئه ی کوری خۆم، ئه مپرو تۆ له من با شتری، کارت گه یشتو ته ئه و پرا ده یی که من ده بییم، دلنایه تۆ تووشی تاقی کردنه وه ده بیت، و جا ئه گه ر تووشی تاقی کردنه وه بووت، هه وال له من مه ده، له کاتی که دا تازه پیگه یشتوو هه که وای لئیهاتوو کوپری زگماگ و به له کی چاک ده کرده وه، و ده رد و نه خۆشییه کانی دیکه ییشی چاره سه ر ده کرد به ئیزنی خودای گه و ره، و هاو کۆر بکی پادشا که کوپر ببوو ئه مه ی بیست، و به خه لاتیکی زۆره وه هات بو لای تازه پیگه یشتوو هه که، ووتی: هه موو ئه م دیار به بو تۆ ئه گه ر چاکم بکه یته وه. و گه نجه که ووتی: خۆ من که س چاک ناکه مه وه، به لکو هه ر ته نها خودای گه و ره خه لکی چاک ده کاته وه، ئه گه ر تۆیش باوه ر به خودا به ی نیت، داوات بو ده که م خودای گه و ره چاکت بکاته وه، ئه ویش باوه ری به خودا هینا و خوای گه و ره چاکي کرده وه، و پاشان هاته وه بو لای پادشا و له لای دانیشته ههروه ک چۆن له پئیشدا داده نیشته، و پادشا پئی ووت: کئی چاوی پئیدا یته وه؟ ووتی: پهروه ردگارم، و پادشا ووتی: بو پهروه ردگار بکی ترت هه یه جگه له من؟ ووتی: پهروه ردگاری من و تۆیش هه ر الله یه. ئه ویش گرتی و ده سته کرد به ئه شکه نجه دانی تا وه کو خه به ری له گه نجه که دا، و پاشان گه نجه که یان هینا، و پادشا پئی ووت: کوری خۆم، له جادوو گه ر بییدا گه یشتوو یته ئاستیک که کوپر و به له کی چاک ده که یته وه، وئه وه وئه وه ده که یته. و گه نجه که ووتی: من که س چاک ناکه مه وه، ته نها هه ر خودای گه و ره خه لکی چاک ده کاته وه، وئو ویشی گرت و ده سته کرد به ئه شکه نجه دانی، تا گه نجه که هه والی دا سه باره ت به کابرای خواناس. و خواناسه که ییش هینرا و پئی ووترا: له دینه که ت پاشگه ز به ره وه، ئه ویش پرازی نه بوو، و پادشا بانگی کرد و به مشار سه ری کرا به دوو که رته وه. پاشان هاو ده مه که ی پادشا هینرا، و پئی ووترا: له دینه که ت پاشگه ز به ره وه ئه ویش پرازی نه بوو، و به مشار سه ری کرا به دوو که رته وه. و پاشان گه نجه که هیندرا و پئی ووترا: له دینه که ت پاشگه ز به ره وه، وئو ویش پرازی نه بوو، و پادشا که گه نجه که ی دایه ده ست کۆمه لئیک له پیاوه کانی له نیوان سه ی بو ده که س ده بوون. ووتی: بیهن بو سه ر ئه و شاخه و سه ری بخه ن به سه ریدا، که گه یشتنه لوتکه که ی شاخه که، ئه گه ر له دینه که ی پاشگه ز بو یه وه باشه، وئه گه ر نا فرییده نه خواره وه، ئه وانیش بر دیان و به شاخه که دا سه ریان خست. و گه نجه که ووتی: خوا یه چۆن ده ته ویت ئه مانه م له کۆلبکه ره وه،

